

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (O. Parfeni)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Gr. Dașchevici, S. Gîrbu, L. Bulgac)

DECIZIE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Nica împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc, Nicolae Nicolaescu cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de Grigore Nica și Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 02 august 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 10 mai 2017, Grigore Nica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc, Nicolae Nicolaescu cu privire la încasarea prejudiciului material, în mărime de 82 000 lei, a prejudiciul moral în mărime de 100 000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică, în mărime de 3 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul Grigore Nica a invocat că, a activat începând cu anul 1993, în cadrul Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger”, din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, iar, din luna decembrie 2005 până în prezent, este pensionar.

Reclamantul a indicat că, conform prevederilor art.35 a Legii cu privire la poliție nr.416, din 18 decembrie 1990, cu toate modificările ulterioare, colaboratorilor poliției li se acorda de către organele publice locale, cel mult după trei ani, de la angajare, spațiu locativ, sub formă de apartament sau casă separată, conform normelor stabilite de legislație.

Reclamantul, Grigore Nica a menționat că, la data de 22 octombrie 2007 s-a adresat cu o cerere către Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău, prin care a solicitat asigurarea cu spațiu locativ. Iar, conform răspunsului din data de 07 noiembrie 2007, a Direcției generale locative, comună și amenajare a Consiliului municipal Chișinău, Grigore Nica a fost informat că, problema locativă urmează să fie soluționată pe parcurs, în funcție de fondul locativ disponibil.

Mai mult, reclamantul a indicat că, locuiește în mun. Chișinău într-o odaie, luată în locațiune, cu o suprafața locativă de 12 m.p., împreună cu fiul minor Xxxx, fiul minor Xxxx și cu soția sa.

Reclamantul Grigore Nica a invocat că, la 22 noiembrie 2007 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, prin care a solicitat să-i fie recunoscut dreptul la asigurare cu spațiu locativ, precum și obligarea Consiliului municipal Chișinău să emită actul administrativ, decizia de repartizare a spațiului locativ, din fondul municipal, în corespundere cu legislația, în vigoare la acel moment.

Astfel, reclamantul a menționat că, prin hotărârea din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Nica împotriva Primăriei mun. Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, a fost recunoscut dreptul lui Grigore Nica la asigurarea cu spațiu locativ, a fost obligat Consiliul municipal Chișinău, să emită decizia cu privire la asigurarea cu spațiu locativ a lui Grigore Nica, conform normelor stabilite. Iar, prin decizia din data de 15 octombrie 2008 a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat de către reprezentantul Consiliului municipal Chișinău și menținută hotărârea din data de 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău.

Reclamantul Grigore Nica a specificat că, ulterior, la data de 09 iunie 2008, a depus o cerere către Oficiul de Executare Centru, mun. Chișinău, prin care a solicitat intentarea procedurii de executare și executarea hotărârii din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău.

La fel, reclamantul Grigore Nica a indicat că, prin scrisoarea nr.08-3034 din data de 24 iunie 2008, emisă de Primăria mun. Chișinău, adresată executorului judecătoresc al Oficiului de executare Centru, Consiliul municipal Chișinău a comunicat că, după pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile a instanței de judecată, care va fi investită cu formulă executorie, pentru toți participanții la proces, Consiliul municipal Chișinău se va conforma acestei hotărâri.

Reclamantul a indicat că, la data de 30 octombrie 2008 s-a adresat cu cereri către șeful Oficiului de executare a sectorului Centru, mun. Chișinău, Primarului general al mun. Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, prin care a solicitat executarea hotărârii din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 15 octombrie 2008 a Curții Supreme de Justiție.

Reclamantul, Grigore Nica, a menționat că, conform răspunsului nr.2980/08 din 05 decembrie 2008, al Direcției generale locative comunale și amenajare a Consiliului municipal Chișinău, organele publice locale nu pot executa hotărârea instanței de judecată, din lipsă de surse financiare și datorită faptului că, sunt mai multe hotărâri judecătorești irevocabile, neexecutate.

Reclamantul a mai indicat că, în legătură cu faptul că, prin neexecutarea hotărârii din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din

data de 15 octombrie 2008 a Curții Supreme de Justiție, se încalcă art.6 al Convenției, adică a dreptului la un proces echitabil, la 08 ianuarie 2009, a depus o cerere la CtEDO, în conformitate cu articolul 34 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, precum și a art. 45 și 47 ale Regulamentului Curții, care a fost înregistrată cu nr.2xxxx/09.

Reclamantul Grigore Nica a subliniat că, prin hotărârea din 04 iunie 2013 a CtEDO, a fost luată în considerație declarația unilaterală a Guvernului Republicii Moldova, prin care Guvernul Republicii Moldova recunoaște că au fost violate articolul 6 § 1 a Convenției și articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție și a fost radiată cererea lui Grigore Nica.

La fel, reclamantul a invocat că, la data de 14 noiembrie 2013 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Prin hotărârea din 13 februarie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, s-a constatat faptul încălcării dreptului lui Grigore Nica la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, și s-a încasat din contul bugetului de stat în beneficiul lui Grigore Nica, suma de 44 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, în rest cerințele au fost respinse. Prin decizia din 08 mai 2014 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Grigore Nica și s-a admis cererea de apel depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, s-a casat parțial hotărârea din 13 februarie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în partea cuantumului prejudiciului moral încasat, în mărime de 44 000 lei și în această parte, s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a încasat suma de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral. Iar, prin încheierea din 01 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Grigore Nica au fost declarate inadmisibile.

Reclamantul Grigore Nica a menționat că, la data 29 decembrie 2014, a depus cerere la CtEDO, conform art. 34 a CEDO, precum și art. 45 și 47 ale Regulamentului Curții, prin care a invocat încălcarea art.6 al Convenției, adică a dreptului la un proces echitabil. Prin scrisoarea din 24 septembrie 2015 a CtEDO, Grigore Nica a fost informat că, la data de 24 septembrie 2015, a fost adoptată hotărârea CtEDO în cauza “”IALTEX GAL AURICA” S.A. și alții contra Republicii Moldova.

Reclamantul a invocat că, în corespundere cu practica judiciară a Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, hotărârea judecătorească nu se finalizează cu pronunțarea, ci cu executarea ei. Respectiv, prin neexecutarea hotărârii din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, lui Grigore Nica îi este încălcat dreptul garantat de art. 6 § 1 CEDO.

La fel, reclamantul a pretins că, datorită eventualei neexecutării a hotărârii din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, Grigore Nica nu poate beneficia de bunurile sale, fiindu-i încălcat dreptul său la protecția proprietății, garantat de articolul 1 al Protocolului nr. 1 CEDO.

Mai mult, reclamantul Grigore Nica a indicat că, în cazuri similare, Curtea Europeană a conchis că, instanțele judecătorești naționale, vor putea acorda compensații, cu titlu de prejudiciu moral. Astfel, la aprecierea prejudiciului moral se ține cont de caracterul individual al fiecărei cauze, în raport cu criteriile de apreciere și anume: complexitatea cauzei, durata neexecutării, comportamentul părților etc.

Cu referire la prejudiciul material, în mărime de 82 000 lei, reclamantul Grigore Nica a specificat că, la aprecierea prejudiciilor materiale, se va lua în calcul perioada reală de neexecutare, iar calculul sumelor, cu titlu de prejudiciu material, se va distinge în doua capete: prejudiciu material real cauzat și penalități.

Reclamantul a invocat că, pentru perioada de neexecutare a hotărârii din data de 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, începând cu data de 01 decembrie 2013, pînă la data de 01 mai 2017, prejudiciu material constituie suma de 82 000 lei, care reprezintă plata pentru chirie, pentru 41 de luni a câte 2 000 lei lunar. Or, această pretenție a fost probată prin contractul de locațiune, înregistrat la Direcția administrare fiscală Buiucani.

Prin hotărârea din 02 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Nica împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenienți accesorii, Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc, Nicolae Nicolaescu și s-a constatat încălcarea drepturilor lui Grigore Nica , garantate de art. 6 CEDO și art. 1 Protocol adițional la CEDO, cauzate prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii nr. 3-96/08 din data de 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, s-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui Grigore Nica prejudiciului moral, în mărime de 20 000 lei, suma de 82 000 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 350,40 lei cu titlu de cheltuieli de xerox, în rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Grigore Nica și Ministerul Justiției al RM și menținută hotărârea din 02 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 29 decembrie 2017, Grigore Nica a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de Ministerul Justiției al RM și admiterea cererii de recurs depuse de Grigore Nica , casarea deciziei din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 02 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Nica împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc, Nicolae Nicolaescu cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Prin încheierea din 04 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a declarat inadmisibil recursul declarat de Grigore Nica .

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din data de 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces, la data de 24 ianuarie 2018, conform scrisorii nr. 950 (f.d.55 vol. II), însă careva date despre recepționarea deciziei recurate de către recurentul Ministerul Justiției al RM, lipsesc.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către Ministerul Justiției al RM, la 16 martie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Prin cererea de recurs, recurentul Ministerul Justiției al RM a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Nica împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc, Nicolae Nicolaescu cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Ministerul Justiției al RM a invocat că, instanța de apel a încălcat esențial și a aplicat eronat normelor de drept material și normele de drept procedural.

Astfel, recurentul, Ministerul Justiției al RM a indicat că, în corespundere cu prevederile art. 1 alin.(2) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, aplicarea și interpretarea termenilor din prezenta lege, se fac prin prisma legislației naționale și a prevederilor CEDO. Astfel, reieșind din jurisprudența CtEDO, survenirea prejudiciului, ca urmare a săvârșirii încălcării trebuie să fie certă și nu presupusă, convingătoare și nu speculativă, cu riscul aplicării celei mai puțin convenabile metode pentru reclamant.

Recurentul a menționat că, contractul de locațiune din 27 septembrie 2013 este valabil pe o perioadă de 1 an, adică din 27 septembrie 2013, pînă la data de 27 septembrie 2014, iar contractul de locațiune din 27 iulie 2016 este valabil pe perioada 27 iulie 2016 -27 iulie 2017.

Totodată, recurentul, Ministerul Justiției al RM, a invocat că, art. 267 alin. (1) Cod civil prevede că, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni, dreptul încălcat, este de 3 ani. Respectiv, pretenția de încasare a prejudiciului material, începînd cu anul 2013 este prescrisă.

La fel, recurentul a menționat că, nu a fost stabilit faptul dacă, intimatul Nica Grigore dispune sau nu de spațiu locativ. Or, la materialele dosarului nu este anexată vreo confirmare din Registrul bunurilor imobile.

Recurentul, Ministerul Justiției al RM, a indicat că, hotărârea a cărei neexecutare se invocă, obligă administrația publică locală să acorde spațiu locativ în posesie și folosință, dar nu în proprietate. Or, Curtea Europeană, prin jurisprudența sa, precizează că prejudiciul material pretins, nu poate fi compensat în circumstanțele, în care hotărârea judecătorească neexecutată nu stipulează titlu de proprietate, ci doar chirie (Panov versus Moldova, § 27-28).

Recurentul a menționat că, conform art. 35 al Legii nr. 416-XII din data de 18 decembrie 1990 cu privire la poliție, colaboratorilor poliției li se acorda de către

organele locale, cel mult după 3 ani de la angajarea lor în serviciu, iar ofițerilor cel mult după un an, de la numirea lor în funcție, spațiu locativ, sub formă de apartament sau casă separată, în conformitate cu normele stabilite de legislație. Reieșind din norma legală citată, colaboratorilor structurilor de poliție li se acordă spațiu locativ, cu titlu de posesie și folosință, dar nicidecum de dispoziție, iar intervalul de acțiune a acestui drept este direct proporțional cu durata de activitate în cadrul MAI, sau a subdiviziunilor acestuia. Totodată, la art. 40 al legii menționate era indicat că, în cazul în care, colaboratorului poliției nu i se acordă spațiu locativ în termenul stabilit și în condițiile prevăzute de legislație, în perioada de până la primirea locuinței, el are dreptul la compensarea din contul instituției, în care activează a cheltuielilor pentru închirierea unei locuințe provizorii, în quantumul prevăzut de contractul de locațiune, dar care să nu depășească salariul de funcție al chiriașului.

Recurentul a mai menționat că, aprecierea termenului rezonabil de executare, urmează a fi realizată după anumite criterii: complexitatea cauzei, comportamentul părților, care include aprecierea comportamentului reclamantului și a autorităților și miza pentru reclamant. Cu referire la complexitatea obiectului executării, recurentul a specificat că, autoritatea publică locală din mun. Chișinău, la momentul actual, nu dispune de spații locative disponibile, cât și de mijloace financiare necesare, pentru construcția acestor spații locative. Astfel, procedura de executare a hotărârii judecătorești, va putea reîncepe doar în cazul alocării de către Guvernul Republicii Moldova, a mijloacelor financiare necesare în acest sens, respectiv, o întârziere în executarea unei hotărâri ar putea fi justificată de circumstanțe speciale.

Totodată, recurentul, Ministerul Justiției al RM, a indicat că, justițiabilul nu trebuie să fie privat de dreptul de a beneficia, într-un termen rezonabil, de rezultatul hotărârii definitive, prin care i s-a acordat o reparație pentru daunele suferite, totuși, în anumite situații acordarea de satisfacții materiale, nu constituie o regulă.

La fel, recurentul a indicat că, conduita autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești, este una conform legislației în vigoare și nu relevă indicii privind lipsa de diligență. Mai mult, intimatul Grigore Nica nu a manifestat un dezacord cu acțiunile/inacțiunile executorului judecătoresc.

Recurentul, Ministerul Justiției al RM a subliniat că, despăgubirea acordată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cu titlu de prejudiciu moral este menită să furnizeze o compensație financiară pentru suferințele psihice sau fizice. Respectiv, anterior intimatul Grigore Nica, a beneficiat din contul bugetului de stat, de mijloace bănești, cu titlu de prejudiciu moral, ca urmare a neexecutării hotărârii din data de 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău. Prin urmare, autoritățile statului compensează prejudiciile suportate de către acesta, or, caracterul prejudiciului moral în astfel de circumstanțe este minimalizat.

Subsecvent, recurentul a indicat că, încasarea cheltuielilor pentru xerox, nu este justificată, deoarece, la materialele cauzei lipsesc probe cu privire la suportarea acestor cheltuieli.

La fel, recurentul, Ministerul Justiției al RM, a invocat că, neîntemeiat s-a încasat suma de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, deoarece intimatul, Grigore Nica a prezentat, doar bonul de plată a serviciilor de asistență juridică, dar nu a probat faptul că, cheltuielile de asistență juridică, au fost realmente angajate, necesare și rezonabile.

La 02 mai 2018, în adresa intimatului, Grigore Nica și a intervenienților accesorii, Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc, Nicolaescu Nicolae, a fost expediată copia recursului declarat de către Ministerul Justiției al RM, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței, însă, până la examinarea recursului, intervenienții accesorii, Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc, Nicolaescu Nicolae, nu au depus referință, prin care să-și expună opinia asupra cererii de recurs declarate de către Ministerul Justiției al RM.

La data de 14 mai 2018, intimatul Grigore Nica a depus referință asupra recursului declarat de către Ministerul Justiției al RM, prin care a solicitat ca recursul declarat de către Ministerul Justiției al RM să fie declarat inadmisibil.

Iar, la 09 iulie 2018, intimatul Grigore Nica a depus referință suplimentară asupra recursului declarat de către Ministerul Justiției al RM, prin care a solicitat ca recursul declarat de către Ministerul Justiției al RM să fie respins ca neîntemeiat.

Prin încheierea din 04 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Ministerul Justiției al RM împotriva deciziei din data de 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat admisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, urmează a fi respins cu menținerea deciziei din data de 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 02 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Nica împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc, Nicolae Nicolaescu cu privire la repararea prejudiciului material și moral, din următoarele motive.

În conformitate art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele cauzei, Colegiul reține că, Grigore Nica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc, Nicolae Nicolaescu cu privire la repararea prejudiciului material și moral, în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Conform art.2 alin. (1) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat

dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă.

Astfel, orice persoană poate pretinde la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, dacă se constată o atare încălcare.

Conform art. 1 alin. (2) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, aplicarea și interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, Colegiul reține că, CtEDO a menționat că, dreptul de acces la justiție garantat de art. 6 alin. (1) CEDO, ar rămâne iluzoriu dacă sistemul legal intern al statului ar permite ca o hotărâre definitivă și obligatorie să rămână inoperantă, în detrimentul uneia dintre părți. Este de neconceput ca articolul 6 CEDO, să descrie în detaliu garanțiile procedurale oferite părților, proceduri care sunt echitabile, publice și se desfășoară într-un termen cât mai scurt cu putință, fără a proteja executarea hotărârilor judecătorești.

Instanța de recurs menționează că, în interpretarea articolului 6 CEDO, executarea unei hotărâri judecătorești trebuie privită ca parte integrantă a unui proces. Chiar dacă putem admite că statele contractante, în anumite circumstanțe excepționale, în limitele marjei de apreciere care le este oferită de Convenție, în materia reglementării folosirii bunurilor, pot interveni într-o procedură de executare a unei hotărâri judecătorești, o asemenea intervenție nu poate avea ca efect împiedicarea, invalidarea sau întârzierea executării, cu atât mai mult acestea nu pot repune în discuție problema fondului acestei hotărâri.

Instanța de recurs reține că, prin hotărârea din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 15 octombrie 2008 a Curții Supreme de Justiție, Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să emită o decizie cu privire la asigurarea lui Grigore Nica, cu spațiu locativ, conform normelor stabilite (f.d.34-35, 37-39 vol. I).

La data de 09 iunie 2008, reclamantul Grigore Nica a depus o cerere către Oficiul de executare Centru, mun. Chișinău, prin care a solicitat executarea hotărârii din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău și a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu, Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău au fost obligați să execute documentul executoriu (f.d.113 vol. I). Prezentul document executoriu s-a aflat în procedura executorului judecătoresc Grigore Stoian, care ulterior a fost preluat de executorul judecătoresc Roman Talmaci, și apoi strămutat, la cererea lui Grigore Nica, executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu (f.d.42,161 vol. I).

Executorii judecătorești, nominalizați supra, în a căror procedură s-a aflat executarea hotărârii din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, au întreprins diverse măsuri de asigurare a executării, inclusiv, au propus Primăriei mun. Chișinău și Consiliului municipal Chișinău de a executa benevol hotărârea judecătorească, însă toate măsurile întreprinse nu s-au soldat cu executarea hotărârii (f.d.109-110 vol. I).

Respectiv, instanța de recurs conchide că, hotărârea din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 15 octombrie 2008 a Curții Supreme de Justiție, nu a fost executată pînă în prezent.

Reieșind din conținutul răspunsurilor Consiliului municipal Chișinău, motivul pentru neexecutarea hotărârii instanței de judecată, invocat de autoritatea publică locală, îl constituie lipsa fondului locativ în mun. Chișinău, precum și lipsa mijloacelor financiare (f.d.111-112, 118 vol. I).

Colegiul menționează că, o autoritate statală nu poate invoca lipsa fondurilor sau lipsa locuințelor pentru a motiva neexecutarea unei hotărâri judecătorești (cauza Prodan contra Moldovei)

În conformitate cu art. 123 alin. 2 Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Astfel, instanța de recurs reține că, prin hotărârea din 13 februarie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 08 mai 2014 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 01 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost constatată încălcarea dreptului lui Grigore Nica la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău (f.d.64-83 vol. I).

Cu referire la pretinsa violare a dreptului subiectiv al reclamantului garantat de art. 1 protocol 1 din CEDO, instanța de judecată reține că, în cauza Stran Greek Refmeries vs. Grecia din 9 decembrie 1994, § 59, CtEDO a indicat că, o „pretenție” sau o „creanță” poate constitui un „bun” în sensul articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, dacă ea este suficient de certă pentru a fi executorie.

În lumina acestui principiu, instanța de recurs apreciază că, hotărârea din data de 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, prin care Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să-i elibereze o decizie cu privire la asigurarea lui Grigore Nica, cu spațiu locativ, conform normelor stabilite, este executorie și suficient de certă pentru a permite reclamantului să invoce în mod întemeiat că, prin neexecutarea hotărârii respective a fost privat de un bun, în sensul art. 1 Protocol 1 din Convenție.

În această ordine de idei, Colegiul conchide că, prima instanță și instanța de apel, corect au concluzionat de a admite acest capăt de cerere, formulat de reclamantul Grigore Nica și de a recunoaște încălcarea dreptului subiectiv garantat de art. 1 protocol 1 CEDO, a lui Grigore Nica.

Conform art. 2 alin. (3) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii

judecătorești se repară indiferent de vinovăția instanței de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărârilor judecătorești sau a instituției de stat debitoare.

Art. 2 alin. (6) al Legii citate supra, statuează că, mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant.

Iar, conform art. 1422 alin. (1-2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial

Art. 4 alin. (1) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, prevede că, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției al RM.

Totodată, Colegiul relevă că, prin hotărârea din 13 februarie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 08 mai 2014 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 01 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost dispusă încasarea prejudiciului material și moral, cauzat prin încălcarea dreptului lui Grigore Nica la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, pentru perioada 27 septembrie 2013-27 noiembrie 2013(f.d.64-83 vol. I).

Iar, prin cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Nica împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătorec, Nicolae Nicolaescu, reclamantul a solicitat încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea dreptului lui Grigore Nica la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, pentru perioada 01 decembrie 2013-01 mai 2017, diferită de perioada, pentru care s-a dispus repararea prejudiciului cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, prin hotărârea din 13 februarie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău (f.d.22).

În circumstanțele enunțate mai sus, instanța de recurs relevă că, prima instanță și instanța de apel au reținut corect, ca întemeiate, pretențiile reclamantului Grigore Nica, cu privire la repararea prejudiciului moral.

Cu referire la cuantumul prejudiciului moral, Colegiul relevă că, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile, de la bugetul de stat, în

contul reparării prejudiciului moral, material, precum și a costurilor și a cheltuielilor de judecată.

Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că, indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul CEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca, partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Quantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Respectiv, în litigiu dedus judecății, acordarea sumei de 100 000 lei, ar înlătura caracterul de „satisfacție echitabilă” al despăgubirilor și nu ar atinge scopul și finalitatea prevăzută de lege. Ori, la stabilirea quantumului prejudiciului moral, se i-a în considerație interesul sporit, pe care l-a avut sau îl are reclamantul în executarea hotărârii judecătorești, al cărui beneficiar este. De asemenea, instanța de judecată i-a în considerație durata neexecutării hotărârii judecătorești.

Colegiul menționează că, instanța de fond și instanța de apel, au apreciat corect că, suma de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, este suficientă pentru acoperirea prejudiciului, cauzat prin neexecutarea hotărârii din 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, pentru perioada 01 decembrie 2013-01 mai 2017.

Conform art. 4 alin. (1) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare și suportarea costurilor și cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

Astfel, instanța de recurs indică că, în baza contractului de locațiune din data de 27 septembrie 2013, încheiat între Constantin Bunduchi și Grigore Nica și înregistrat la Direcția administrare fiscală Buiucani, Grigore Nica a închiriat apartamentul xxxx, situat în xxxxxx, pentru care a achitat lunar suma de 2 000 lei, fapt confirmat prin ordinele de încasare a numerarului (f.d.29-30, 87-103 vol. I).

Instanța de recurs reține că, conform punctului 4.1 al contractului de locațiune din data de 27 septembrie 2013, încheiat între Constantin Bunduchi și Grigore Nica, termenul contractului este din 27 septembrie 2013 pînă la 27 septembrie 2014. Însă, conform punctului 4.3. al contractului menționat supra, dacă în termen de o lună, pînă la expirarea contractului, nici una din părți nu va cere anularea lui, contractul se consideră prelungit, în baza condițiilor stipulate în contract, pe un termen de 1 an (f.d.30 vol. I).

Astfel, instanța de recurs reține ca întemeiat, argumentul intimatului Grigore Nica, precum că, contractul de locațiune din data de 27 septembrie 2013, a fost prelungit pe un termen de 1 an, în baza punctului 4.3 din contract, de la data de 27 septembrie 2014 pînă la 27 septembrie 2015, și respinge ca nefondat, argumentul recurentului, Ministerului Justiției al RM, precum că, contractul de locațiune din data de 27 septembrie 2013 a fost valabil doar pînă la 27 septembrie 2014.

Totodată, Colegiul indică că, prin anexa nr. 1 a contractului de locațiune din data de 27 septembrie 2013, încheiat între Constantin Bunduchi și Grigore Nica,

părțile au convenit că termenul contractului de locațiune, care expira la data de 27 septembrie 2015, să fie prelungit pînă la 27 iulie 2016 (f.d.31).

La fel, instanța de recurs menționează că, în baza contractului de locațiune din data de 27 iulie 2016, încheiat între Constantin Bunduchi și Grigore Nica, înregistrat la Direcția administrare fiscală Buiucani, Grigore Nica a închiriat apartamentul xxxx, situat în xxxxxx, pentru care a achitat lunar suma de 2 000 lei, fapt confirmat prin ordinele de încasare a numerarului (f.d.25-26, 104-108 vol. I) Iar, conform punctului 4.1 al contractului de locațiune din data de 27 iulie 2016, încheiat între Constantin Bunduchi și Grigore Nica, termenul contractului este din 27 iulie 2016, pînă la 27 iulie 2017.

Respectiv, Colegiul conchide că, prima instanță și instanța de apel corect au constatat că, prin neexecutarea hotărârii din data de 13 martie 2008 a Curții de Apel Chișinău, lui Grigore Nica i-au fost încălcate drepturile garantate de art. 6 §1 CEDO și art. 1 al Protocolului 1 la Convenție, or, în urma neexecutării, reclamantul a fost nevoit să închirieze spațiu de locuit și pe cale de consecință, să suporte anumite cheltuieli pentru plata chiriei.

Astfel, instanța de recurs conchide că, pentru perioada 01 decembrie 2013, pînă la 01 mai 2017, reclamantul Grigore Nica a suportat un prejudiciu material, în mărime de 82 000 lei, sumă achitată pentru închirierea spațiului locativ, iar instanțele ierarhic inferioare corect, au dispus încasarea acestui prejudiciu, din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul reclamantului, Grigore Nica.

Art. 267 Cod civil, prevede că termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art. 272 alin. (2) Cod civil, când este vorba de prestații succesive, prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data la care fiecare prestație devine exigibilă, iar dacă prestațiile alcătuiesc un tot unitar, de la data ultimei prestații neexecutate.

Astfel, Colegiul relevă că, achitarea prețului locațiunii, lunar, constituie un tot unitar, fiind o obligație asumată de Grigore Nica, prin contractul de locațiune a apartamentul xxxx, situat în xxxxxx, iar, plata lunară nu poate fi percepută ca obligație separată. Respectiv, termenul de prescripție urmează a fi calculat de la data ultimei prestații, adică de la data achitării ultimei plăți pentru chirie, 06 aprilie 2017 (f.d.108 vol.I)

Mai mult, conform art. 271 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Instanța de recurs reține că, recurentul, Ministerul Justiției al RM, a invocat termenul de prescripție în cererea de apel (f.d.23 vol. II), dar nu a invocat termenul în prima instanță, fapt ce rezultă din referința depusă în prima instanță (f.d.148-152) și din procesul-verbal al ședinței de judecată din prima instanță (f.d.203-205 vol.I).

În afară de aceasta, prejudiciul material compus din prețului locațiunii, este unul continuu și în corelație cu perioada neexecutării hotărârii din data de 13 martie

2008 a Curții de Apel Chișinău, în care se invocă încălcarea termenului rezonabil de executare a hotărârii.

Respectiv, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat, argumentul recurentului, Ministerul Justiției al RM, privind tardivitatea pretențiilor înaintate de Grigore Nica, cu referire la repararea prejudiciului material.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Respectiv, Colegiul conchide că, prima instanță și instanța de apel, întemeiat au dispus încasarea a sumei de 350,40 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. Or, conform bonului fiscal din 10 mai 2017, când a și fost depusă cererea de chemare în judecată, reclamantul, Grigore Nica a suportat cheltuieli în mărime de 350,40 lei, pentru multiplicarea cererii de chemare în judecată, pentru fiecare participant la proces.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

La materialele cauzei este anexat mandatul MA 1130963 din 10 mai 2017, conform căruia avocatul Culeac – Reul Natalia, a fost împuternicită să reprezinte reclamantul, Grigore Nica, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Nica împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc, Nicolae Nicolaescu cu privire la repararea prejudiciului material și moral (f.d.3 vol. I).

Totodată, prin bonul de plată YL 660359 din 24 mai 2017, Grigore Nica a achitat suma de 3 000 lei, în beneficiul avocatului Culeac – Reul Natalia, cu titlu de plată, pentru serviciile de asistență juridică, acordată în cauza civilă aflată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani (f.d.137 vol.I).

Luând în considerare prevederile legale nominalizate și circumstanțele cauzei, Colegiul conchide că, suma de 3 000 lei, constituie cheltuieli de asistență juridică, suportate de Grigore Nica la examinarea prezentului litigiu, iar, instanțele ierarhic inferioare corect, au statuat că, suma de 3 000 urmează a fi încasată din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Grigore Nica, cheltuielile de asistență juridică, fiind reale, necesare și rezonabile, reieșind din complexitatea cauzei și numărul de ședințe, care au avut loc în prezenta cauză.

Suplimentar, instanța de recurs menționează că, în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele

esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu să se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Colegiul menționează că art. 20 din Constituția Republicii Moldova prevede că, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție, și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară, simplă, precisă, concisă și fermă, să aibă putere de convingere. Nemoțivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare atrage casarea ei.

Distinct justificărilor expuse supra, instanța de recurs învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61), iar pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei).

Astfel, instanța de recurs conchide că, hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel conține o apreciere amplă a circumstanțelor de fapt și a temeiurilor de drept, ce a determinat definitiv și incontestabil certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns.

Reiterând, motivele de fapt și de drept, expuse mai sus, statuând că, instanța de apel și instanța de fond au soluționat corect litigiul în cauză, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează de a respinge recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, cu menținerea deciziei din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 02 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Nica împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc, Nicolae Nicolaescu cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se menține decizia din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 02 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Nica împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc, Nicolae Nicolaescu cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh

Nina Vascan